

Leden 2020

Zpravodaj o práci v Senátu i ve volebním obvodu

OBSAH:

Práce v Senátu a ve volebním obvodu 1 – 4

Akce, jichž jsem se zúčastnila 5 – 11

Mé názory 11 – 12

Kde se také potkáme 12

Milí přátelé,

když jsem loni touto dobou začala vydávat tento zpravodaj, netušila jsem dvě věci. Jednak že si jej oblíbíte v takové míře, jednak že během roku nabude takových rozměrů. Akcí, jež navštěvuji, je skutečně hodně, a proto minulé číslo dosáhlo 36 stran. To už přinášelo technické problémy i zhoršovalo čtení. Proto jsem se rozhodla, že od roku 2020 bude zpravodaj vycházet měsíčně, což má také tu výhodu, že informace budete mít vždy aktuální. Ať se vám zpravodaj líbí i nadále.

Vaše

Hana Žáková

STAROSTOVÉ
A NEZÁVISLÍ

Senátorský klub
Starostové a nezávislí

Zemřel předseda Senátu Jaroslav Kubera

Jaroslav Kubera (16. února 1947 – 20. ledna 2020)

Toto číslo zpravodaje bohužel nemohu začít jinak, byť bych byla mnohem radši, kdyby se jednalo o veselejší událost. Avšak lidské osudy jsou neúprosné.

Velice mě 20. ledna zaskočila zpráva

o skonu předsedy Senátu ČR pana Jaroslava Kubery. Když jsem s ním naposledy hovořila, byl veselý, hovorný jako vždy, vtipkoval, měl spoustu plánů... A dnes... Vše je jinak. Opět se ukázalo, že nevíme dne ani hodiny. V jednu chvíli člověk je a v druhou už není.

Nevím, jak vyjádřit svoji lítost, opravdu jsem pana Kubera měla ráda a moc jsem si ho vážila. Schůze Senátu pod jeho vedením měly spád, snad nikdy nedošlo k žádné procedurální chybě, vždy si vše dokázal ohlídat. Pan předseda byl nesmírně pracovitý člověk, s nímž byla radost jednat. Člověk se na něj kdykoli mohl obrátit, vždy vás rád vyslechl, vždy jste u něj našli zastání. Pro mě to byl „můj“ první předseda horní komory v mé senátorské kariéře – a budu na něj vždy s láskou vzpomínat.

Je mi moc líto, že už ho nebudeme moci na jaře přivítat na Třebíčsku, kam jsem ho pozvala a kam se moc těšil.

Dovoluji si tímto vyjádřit hlubokou soustrast rodině pana Kubery, všem jeho blízkým, ale i celé České republice. Odchází s ním totiž jedna velká česká osobnost, která měla srdce otevřené každému.

Výbor pro EU o budoucnosti Evropy a bezpečnosti

Hned dvou akcí v jednom dni jsem se v Senátu zúčastnila 21. ledna. První z nich bylo setkání s místopředsedkyní Evropské komise pro demokracii a demografii Dubravkou Šuica, která nás informovala o své agendě. Prvním tématem byla Konference o budoucnosti Evropy, za kterou je paní Šuica v rámci Komise zodpovědná. Konference by měla být zahájena 9. května

2020 na Den Evropy, trvat dva roky a měla by zahrnovat evropské instituce, členské státy a občanskou společnost. Konference má hlavně umožnit občanům vyjádřit své názory o tom, jak by měla EU vypadat. Podle paní Šuica nestačí, aby evropští občané jednou za pět let přišli k volbám do Evropského parlamentu, ale mají právo se k dění v EU vyjadřovat více. (Pokračování na str. 2.)

Výbor pro EU o budoucnosti Evropy a bezpečnosti

(Pokračování ze strany 1.)

Druhým tématem pak byla agenda demografie zahrnující mj. problematiku stárnutí, vyvážení rodinného a pracovního života a dlouhodobou strategii pro venkov. Paní Šuica souhlasí, že demografické problémy jsou celoevropské, avšak kompetence mají převážně členské státy. Podle paní místopředsedkyně je především nutné předcházet odlivu mladých lidí z daných zemí, čímž by se zpomalilo stárnutí populace. Klíčové je proto budování infrastruktury, služeb a digitalizace, zvláště v malých obcích a na venkově, aby lidé neměli důvod odcházet.

Po tomto setkání následovala konference „Aktuální otázky vnější a vnitřní bezpečnosti ČR“. V prvním bloku s názvem Bezpečnostní otázky v Evropě a ve světě vystoupil například bývalý ministr obrany a velvyslanec při NATO Jiří Šedivý, který hovořil o vývoji v USA, Číně, Rusku a na Blízkém východě a jeho dopadu na evropskou bezpečnost. Druhý blok

Dubravka Šuica s předsedou senátního Výboru pro EU Václavem Hamplem (vpravo) a předsedou sněmovního Výboru pro evropské záležitosti Ondřejem Benešíkem.

s tématem Vnitřní bezpečnost otevřel svým vystoupením senátor a někdejší policejní prezident Martin Červíček.

Přivítání ministra zahraničí Království Saúdské Arábie

Saúskoarabského ministra zahraničí Adela Al Jubaira jsem přivítala například s předsedou Senátu Jaroslavem Kuberou a místopředsedou Senátu Jiřím Růžičkou.

Devátého ledna jsme v Senátu oficiálně přijali státního ministra pro zahraniční záležitosti Království Saúdské Arábie Adela Al Jubaira. Mile mě překvapilo, jaké pokroky Saúdská Arábie dělá, a to

především co se týče práv žen ve společnosti. Její představitelé také projevíli zájem o navázání bližší spolupráce s Českou republikou v rámci cestovního ruchu, umění, energetiky a dalších oblastech.

Regionální železnice v ČR

V Senátu se 14. ledna uskutečnil Kulatý stůl „Regionální železnice v ČR“ pořádaný senátorkou Jitkou Seitlovou. Pokud mám v krátkém souhrnu zaznamenat to podstatné, tak jednoznačným výstupem je nutnost investic a podpory regionální železniční dopravy. Ať již její modernizací, chráněnými přejezdy, zabezpečovací technikou apod. Jedině tak můžeme přilákat více cestujících na regionální trať a ulehčit přeplněné silniční síti. Nemluvě o snížení ekologické zátěže. Kdo sleduje mé dlouhodobé úsilí na Třebíčsku, tak ví, že moje podpora je maximální. Stále ovšem slyšíme, že na to nejsou peníze, tak jako v řadě jiných odvětvích. Řešením by bylo umožnit pronájem pro stát neatraktivních tratí provozovatelům z řad železničních nadšenců, kteří úspěšně provozují, byť jen okrajově či sezónně, některé, takzvané ekonomicky neatraktivní tratě. Řada z nich na kulatém stole vystoupila a odprezentovala svoje počiny z různých koutů republiky. Dokázali rozpochybovat dávno zaniklé tratě, na své vlastní náklady je opravit a nyní provozovat. Je zde na první pohled patrné velké nadšení, radost z práce (spíše koníčka), která je naplňuje. Jsou flexibilnější a nejsou svázáni mnohdy zdoluhavým projednáváním a schvalováním jako státní organizace.

Setkání s diplomaty akreditovanými v ČR

Tradiční novoroční setkání senátorek a senátorů s diplomatickým sborem pořádané předsedou Senátu Jaroslavem Kuberou se uskutečnilo ve středu 15. ledna v reprezentativních prostorách Valdštejnského paláce. Velice ráda jsem si s velvyslanci a dalšími diplomaty popovídala v krásně uvolněné a nenucené atmosféře.

O V4, klimaticky neutrální ekonomice či Europolu

Šestnáctá schůze Výboru pro záležitosti EU proběhla 10. prosince. Prvním a asi nejdůležitějším bodem byla informace vlády ČR o pozicích vlády a programu jednání Evropské rady, které se konalo ve dnech 12. – 13. prosince 2019. Zde jsme znovu podpořili přechod ke klimaticky neutrální ekonomice do roku 2050 a v souvislosti s tím jsme vládě vyjádřili podporu v rozvoji bezemisních zdrojů energie, mimo jiné i jaderných. Zmínili jsme, že vyjednávací pozice ČR, zvláště v souvislosti se zajištěním finančních prostředků na zemědělskou politiku, je oslabena podezřeními z dotačních podvodů, které se týkají předsedy vlády ČR Andreje Babiše.

Zástupci Ministerstva zahraničních věcí nám představili priority předsednictví ČR ve V4. Mottem českého předsed-

nictví, které jsme přezvali 1. července letošního roku a povedeme jej do 30. června 2020, je „V4 Rozumná Evropa“. V nadcházejících měsících se Česko zaměří především na upevnění postavení zemí V4 v EU a NATO. Mezi další priority patří také integrace zemí západního Balkánu, inovace a umělá inteligence. Senát nabídl pomocnou ruku například v podobě zajištění konání konferencí.

Zástupce policejního prezidia nám také představil výsledky výroční zprávy Europolu za rok 2018.

Závěrem nás vedoucí Oddělení pro EU v Senátu pan Jan Grinc seznámil s vyhodnocením dopadu usnesení Senátu. Z uvedených grafů je například patrné, že u tří případů ze čtyř byl Senát v souladu s pozicí vlády.

Chorvatsko se připravuje na předsednictví EU

V rámci Výboru pro záležitosti EU (VEU) jsme 21. ledna jednali s velvyslankyní Chorvatské republiky v ČR, J. E. Ljiljanou Pancirov, která nám představila priority chorvatského předsednictví v Radě EU. Chorvatsko převzalo předsednictví od 1. ledna tohoto roku po Finsku. Paní velvyslankyně nás seznámila se čtveřicí hlavních priorit:

1. Evropa, která se rozvíjí – posilování Evropské měnové unie a postavení eura, vedení diskuzí o zelené Evropě, další prohlubování jednotného trhu a digitalizace a snižování rozdílů mezi členskými státy.
2. Evropa, která spojuje – zlepšování evropské dopravní sítě, posilování energetické bezpečnosti, posilování mobility studentů, učitelů, vědeckých pracovníků.
3. Evropa, která chrání – spolupráce členských států v boji s organizovaným zločinem, praním špinavých peněz

a financováním terorismu, posílení kontroly vnějších hranic EU a prevence šíření fake news, dezinformací, diskriminačního, teroristického nebo extrémistického obsahu online.

4. Vlivná Evropa – zaujetí vedoucího postavení v boji s klimatickou změnou, pokračující důvěryhodná a efektivní politika rozšiřování a blízká spolupráce a komplementarita mezi EU a NATO.

Jako další host vystoupil vládní zmocněnec pro zastupování ČR před Soudním dvorem EU pan Martin Smolka, který nám podal zprávu o činnosti za rok 2018.

Jako poslední vystoupil pan Štěpán Černý, aby nám předal informace Vlády ČR o výsledcích jednání Evropské rady, které se konalo ve dnech 12. – 13. prosince 2019. Hlavními tématy byly klima, víceletý finanční rámec a brexit.

Výbor pro dopravu například o nových dálnicích

Senátní Podvýbor pro energetiku a dopravu letos zasedal poprvé 8. ledna. Na úvod jsme si nastínili plán činností na rok 2020, jehož hlavními body jsou uspořádání konference na téma „Energetika bezpečná, bezemisní a udržitelná“, návštěva ÚJV Řež, a. s., evropské tisky, které obsahují témata energetiky a dopravy a které byly vybrány k projednání na plénu Senátu, a také spolupráce se sněmovním Podvýborem pro dopravu.

Dále jsme diskutovali se zástupci Ministerstva dopravy (MD), Ředitelství silnic a dálnic, Ředitelství služby dopravní policie, Asociace krajů České republiky, Sdružení dopravců ČESMAD a předsedou sněmovního Podvýboru pro dopravu o následujících tématech:

- Nový mýtný systém na silnicích 1. třídy – po týdnu provozu je příliš brzo na hodnocení, nicméně všechny složky si velmi pochvalují bezproblémový průběh implementace.
- Předseda sněmovního Podvýboru pro dopravu pan Martin Kolovratník nás informoval o tom, v jaké fázi je poslanecká novela zákona, jež zakazuje tranzitní do-

pravy na všech silnicích II. a III. třídy – sám přiznal, že novela není úplně povedená a s velkou pravděpodobností ani do Senátu neprojde.

- Zástupci MD nám nastínili největší cíle dopravní infrastruktury pro letošní rok: v silniční dopravě se můžeme těšit na přibližně 80 km nových dálnic, na železnici se bude jednat o revitalizaci havlíčkobrodské trati a opravy nádražních budov a v oblasti lodní dopravy má dojít především ke zvedání mostů na Vltavě.
- Úprava bodového systému za dopravní přestupky – zástupci MD nám sdělili svou vizi: postihovat mírněji malé přestupky a přísněji ty závažné. Nově by měly být jen dva druhy bodových sazeb, a to 4 a 6 bodů, tedy u mírnějších přestupků bude platit třikrát a dost a u těch závažnějších dvakrát a dost. Zároveň bude nově možné automatické informování formou SMS, e-mailem nebo datovou schránkou o změně zůstatku bodů.

Všem zúčastněným děkuji za aktivní přístup a tajemnici podvýboru Radce Novákové za přípravu materiálů.

Mám požehnanou kancelář pro moudrá rozhodnutí

Pro své přátele a rodinu jsem 16. prosince uspořádala malé adventní setkání, u jehož příležitosti jsem požádala otce Pavla Rostislava Novotného z novoříšského kláštera, aby kancelář slavnostně požehnal. Věřícím lidem nemusím vysvětlovat, proč je to důležité, ale jak se říká, bez Božího požehnání, marné lidské namáhání.

Otec Pavel před samotným žehnáním pronesl krátké zamýšlení, v němž hovořil o svém (ale i mém) přání, aby kancelář byla místem setkávání, kde lidé budou společně nacházet cesty k tomu, jak řešit problémy, objevovat nové možnosti či vytvářet nové hodnoty. Hovořil o opravdových hodnotách, které jsou mi blízké. Nechci, aby kancelář byla „má“ v tom smyslu, že zde bude platit jen mé slovo. Chci, aby její prostory lidi spojovaly. Pevně věřím, že tomu tak bude. K tomu ať nám pomáhá i sám Hospodin.

Děkuji všem, kteří se žehnání zúčastnili. V první řadě mému manželovi Petrovi a dceři Kateřině, dále paní starostce Hrotovic Haně Škodové, trebičské zastupitelce Marii Černé, mé kamarádce Pavlíně Šterbové, starostovi Třebíče Pavlu Pacalovi a jeho manželce Dáši i malému Pavlíkovi, trebičskému místostarostovi, a zároveň někdejšímu senátorovi za Třebíčsko Pavlu Janatovi, panu Jiřímu Kolaříkovi, jemuž dům, v němž kancelář sídlí, patří, panu Michalu Syrovému ze společnosti McRai, která v domě taktéž sídlí, mému asistentovi Milanu Krčmářovi, a samozřejmě ještě jednou i otci Novotnému za jeho ochotu a laskavost kanceláři požehnat.

Kanceláři požehnal otec Pavel Rostislav Novotný.

Jsem moc ráda, že na žehnání přišli mí přátelé.

Zpívání na schodech už po šestnácté

Předvánoční čas jsem využila k návštěvě řady zajímavých akcí. Například jsem 17. prosince zavítala do Myslibořic, kde děti z tamní ZŠ a MŠ už šestnáct let pro své přátele připravují Zpívání na schodech spojené s vánočním jarmarkem. S nápadem dnes již zavedené tradice přišla tehdy začínající ředitelka Libuše Davidová. Tato akce za ta léta nabyla takové míry, že láká nejen rodiče dětí, ale také návštěvníky z širokého okolí. Proto byly prostory školy plné lidí, kteří si chtěli koupit zajímavé rukodělné výrobky spjaté s Vánoce, a proto byla hala, kde děti zpívaly, zaplněná do posledního místa.

Na program byly písničky i básničky, nechyběla ani hra na křídlovku či na saxofon. Paním učitelkám, které celou akci zrežisovaly, se koncert podařilo zajímavě proložit i videoukázkami, takže například písní „Ó vzhlížejme“ předcházela její verze z oblíbené pohádky Anděl Páně. Všechny děti od těch nejmenších z mateřské školy až po ty nejstarší, které zanedlouho čekají přijímací zkoušky na střední školy, vzaly své role velice vážně a bylo na nich vidět, jak si tento večer užívají. A já s nimi, protože na tomto krásném večeru opravdu vládla ta pravá vánoční nálada.

Velmi děkuji ředitelce ZŠ a MŠ Myslibořice Libuši Davidové, že mě na jarmark a na koncert pozvala. Byl to jeden z nejkrásnějších večerů za poslední dobu, na němž jsem si navíc i pěkně odpočinula a při zdobení perníčků s místními dětmi, navracela do dětství. Také děkuji starostovi Myslibořic panu Milanu Palátovi za pěkné přijetí, jakož i všem návštěvníkům, že přišli děti a jejich učitele v jejich snažení podpořit. A samozřejmě úplně největší poděkování zasluží právě děti. Všechny byly naprosto skvělé!

Děti ze ZŠ a MŠ Myslibořice se ani trochu nestyděly a předvedly opravdu profesionální výkon.

Vánoční jarmark je nedílnou součástí Zpívání na schodech.

Vánoční koncert Jožky Šmukaře v Domamili

S domamilským starostou Radkem Menčíkem a zpěvákem Jožkou Šmukařem

Obec Domamil má něco málo přes 300 obyvatel a leží neda-leko Moravských Budějovic. Od roku 1994 je starostou obce Radek Menčík, který v roce 2011 převzal pro svoji vesničku Zlatou stuhu v krajském kole soutěže Vesnice roku. Není tedy divu, že obec žije bohatým sportovním, kulturním a společenským životem. Moc dobře vím, že je to o velkém úsilí, odříkání, a především pracovitém a moudrém vedení obce. Jak už to bývá na malých obcích, starostové jsou neuvolně-ní pro svoji funkci a vše musejí zvládat při svém zaměstná-ní či podnikání. Mají můj velký obdiv. Domamil jsem ráda 22. prosince opět navštívila, abych si společně s místními, ale i těmi, kteří přijeli z okolních obcí, vychutnala Vánoční koncert Jožky Šmukaře. Panu starostovi děkuji za pozvání, milé přijetí a krásnou atmosféru, kterou jsme zde společně všichni prožívali. Važme si těch, kteří stále ještě mají odva-hu, ochotu a opravdový zájem pracovat pro druhé.

Na svatého Štěpána jsme s turisty vyšli do přírody

Občas déšť, občas sluníčko – zkrátka proměnlivo. Ale rozmary počasí nemůžou nikoho rozházet, je-li ve společnosti dobrých lidí a přátel. Právě jako 26. prosince, kdy jsem absolvovala turistický pochod z Třebíče do Vladislavi přes Ptáčov a Hostákov.

Pozvali mě na něj manželé Tomášovi, přičemž právě pan Ladislav Tomáš předsedá Klubu českých turistů Třebíč. Víte, že 16. prosince oslavil KČT Třebíč již 96 let svého trvání? Tak dlouho tu turisté působí a v dnešní době jsou díky svému předsedovi a jeho kolegům jedněmi z neaktivnějších v republice. Prakticky není víkendů, kdy by členové KČT Třebíč nepořádali nějaký výlet, výšlap či i několikadenní akci. Jezdí po celé republice, ale i do zahraničí. Prochozené tak mají rumunské či ukrajinské hory, odvážili se ale i do Kyrgyzstánu, Gruzie, Nepálu či Vietnamu. Vše „natěžko“, mnohdy se spaním „nadivoko“.

Tento výlet byl samozřejmě zcela jiného rázu. Štěpánský pochod, jak se tato tradiční akce nazývá, se letos konal už po jednatřicáté a slouží spíše k protažení kostí po vánočním nicnedělání. Potkávají se na něm lidé všech věkových skupin – ale ze stejného těsta. Tedy pohodáři, kterým nevadí nějaká ta dešťová kapka, zato však s humorem na rozdávání. Lidé, mezi kterými je mi dobře, mi připomněli výlety, jež občas pořádáme v Koněšíně. Tento „vejšlap“ se mi proto velmi líbil a už teď se těším na další. KČT Třebíč jich má na nejbližší týden připravenou celou řadu (ostatně podívejte se na <https://kct-trebic.webnode.cz/>).

Mnohokrát děkuji všem zúčastněným za skvělou odpočinkovou akci, a zejména Evě a Ladislavu Tomášových, že mě na ni pozvali.

Pochodu se zúčastnily desítky nadšených turistů.

Nikdy nám ze tváří nezmizel úsměv.

I vánoční koncert v Koněšíně oslavoval Božího syna

Vánoční koncerty mám ráda. Nejspíš to bude tím, že o Vánocích jsme mnohem citlivější, vnímavější a snad i trochu nostalgičtí. Jsou to nejkrásnější svátky v roce, a tak ani v hudbě tomu není jinak. Většina skladeb oslavuje narození Božího syna, čas radosti, veselosti, lásky, něhy a rovněž příslib lepších časů. Pěvecký sbor Klokočí a děti z kytarové školy pod vedením sbormistra pana Jiřího Němce koncertem v kostele sv. Bartoloměje v Koněšíně 26. prosince zpříjemnily a obohatily vánoční svátky všem přítomným. Velmi jim za jejich vystoupení děkuji. Dobře vím, kolik času a nacvičování ve svém vlastním volnu věnují přípravě, a právem si zaslouží náš vděk. Dostalo se mi cti a výsady koncert zahájit a též jej ukončit. V mém závěrečném poděkování jsem si vypůjčila část textu z jedné interpretované písně, který zní následovně: „To přišel na zem k nám boží syn, aby ukázal cestu všem ztraceným.“ Proto neztrácejme víru a v novém roce 2020 jdeme po těch správných cestách, na kterých nás budou provázet moudrá a požehnaná rozhodnutí.

Sbormistr Jiří Němec s dětmi z kytarové školy

Tříkrát tři králové během Tříkrálové sbírky

Hned tříkrát během tří dnů jsem se letos setkala se třemi králi. Nejprve 4. ledna u nás v Koněšíně (obrázek nahoře), den poté u rozhledny Babylon (obrázek uprostřed) a na jejich svátek 6. ledna přímo v mé kanceláři (obrázek dole).

V případě Babylonu mají jejich návštěvu „na svědomí“ kramolínští dobrovolní hasiči, kteří k této příležitosti každoročně pořádají tradiční hvězdicový pochod, jehož se účastní stále více návštěvníků. Jeho součástí je již zmíněná Tříkrálová sbírka a také vystoupení trubačů.

Velmi ráda jsem se tohoto setkání zúčastnila. Bylo mi ctí všem přítomným popřát do nového roku 2020 vše nejlepší a členům SDH Kramolín poděkovat za krásnou myšlenku, kterou do této akce promítli. Přeji jim, ať jsou jejich srdce stále tak otevřená, ať je neopouští elán, s nímž přistupují ke každé podobné akci, a ať stále přinášejí radost mnoha a mnoha lidem tak jako dnes. Kéž je jejich patron sv. Florian neopouští a ochraňuje je u každého jejich zásahu, aby se vždy vrátili v pořádku ke svým rodinám, a dobro obsažené ve svých srdcích mohli šířit i nadále.

Tříkrálovou sbírku na Třebíčsku organizuje Oblastní charita Třebíč. Letos bude výtěžek určen na podporu ošetrovatelské služby v rodinách, zlepšení dostupnosti pečovatelské služby po okrese Třebíč, zlepšení zázemí Rané péče, která pomáhá dětem s handicapem, pomůže lidem v nouzi a také zabezpečí dostupnost preventivních programů ve školách. Každá koruna, kterou tři králové vyberou, se počítá a každá najde svého adresáta. A skvělá zpráva: letos byla sbírka na Třebíčsku rekordní, vybraly se tři miliony korun!

Děkuji všem, kdo do sbírky přispívají, a také děkuji všem dobrovolníkům, kteří se do Tříkrálové sbírky zapojují!

Už dlouho jsem se tak nezasmála

Premiérou divadelní komedie Nájemníci pana Swana, která se konala ve čtvrtek 16. ledna, odstartoval čtyřdenní herecký maraton mých kolegyně a kolegů z Koněšínského ochotnického spolku. Ať již autor hry Michael Cooney zamýšlel cokoli, tak koněšínské pojetí a nastudování vás rozhodně nezklame. Zapomenete na problémy, dokonale si vyčistíte hlavu a neutuchajícím smíchem prodloužíte život. Děkuji paní režisérce Vlastě Komárkové, že stále přichází s novými nápady a udržuje ochotnické divadlo při životě. Též velká gratulace všem hercům za skvělé výkony.

Premiéra nové hry Koněšínského ochotnického spolku přilákala diváky nejen z Koněšína.

Od Bati se dnešní manažeři mají stále co učit

Na vernisáži výstavy

Znáte jméno Tomáš Baťa? Teď si asi říkáte, co je to za otázku – Baťu zná přece každý. Ale zamysleme se – jak je možné, že to jméno stále známe? Vždyť stejně jako jste odpověděli nyní vy, odpověděli by naši prarodiče či praprarodiče. Pro ně byl Baťa synonymem pro boty, v tehdejší Československu na ně měl prakticky monopol, ale podobně tomu bylo i v mnoha zemích po celém světě, kam expandoval.

Osobností Tomáše Bati se zabývá nová výstava, kterou můžete od 10. ledna navštívit v Ekotechnickém centru Alternátor v Třebíči, jež sídlí – jak jinak – na ulici Tomáše Bati. Byl to totiž právě Tomáš Baťa, kdo odkoupil trebičské obuvnické závody a koželuzny, byť s Třebíčí je zejména spojeno jméno jeho nevlastního bratra Jana Antonína Bati, který podnik vedl poté, co Tomáš v roce 1932 tragicky zahynul. Výstava, která se skládá zejména z dobových článků a inzerátů, se ale věnuje právě Tomáši Baťovi a návštěvníkům ukazuje, jaký byl a co vše dokázal předtím, než přišel do Třebíče.

Někdo by mohl říct, že Tomáš Baťa byl výjimečný. Samozřejmě, z vnějšího pohledu ano – vždyť vybudoval obuv-

nické impérium, jemuž nebylo do té doby rovno. Ale on sám se za výjimečného rozhodně nepovažoval. Viděl v sobě stejného dělníka, jakým byli jeho spolupracovníci (tak říkal svým zaměstnancům) a jakým byl, když na sklonku 19. století spolu se svým bratrem a sestrou firmu zakládal. Dokazuje to text ze sborníku, který Alternátor k výstavě vydal a v němž je přetištěn článek o Baťovi z roku 1923.

„Větší část dne prodlí v dílně, kde často sám s vy-

hrnutými rukávy ukazuje svému personálu, že mnohé vědomosti lze nabýti spíše hmatem nežli z knih. Jak se dovídám, pracuje v tomto čase již třetí týden ve své koželuzně jako obyčejný dělník,“ můžeme se v článku mimo jiné dočíst.

Tomáš Baťa byl totiž nejen vizionář, který se prosadil díky své intuici a pracovitosti, ale byl hlavně velice lidský. Obědval ve stejné závodní jídelně stejné jídlo jako jeho zaměstnanci, dokázal

Nechceme zahálet Chceme pracovat Snižujeme

Je to další úspěch našeho úsilí o zlepšení výroby a zdokonalení služby. Chceme, aby i při zhoršených poměrech mohl si každý dopřát všech požitků obuvní kultury.

DĚTSKÉ		DÁMSKÉ		PÁNĚSKÉ	
6	7	9	15	19	12
12	12	15	15	25	19
19	19	15	15	25	19
25	25	19	19	29	19
25	25	19	19	29	19
25	25	19	19	29	19
25	25	19	19	29	19
25	25	19	19	29	19
25	25	19	19	29	19
25	25	19	19	29	19

NAVSTIVTE NÁS **Bata** U305 druhí sníží jsme ceny Prohlašujeme si naše výklady.

Jeden z inzerátů, které na výstavě můžete vidět.

s každým promluvit, každého vyslechnout. To byl možná důvod jeho úspěchu. Umět vnímat své okolí, nechovat se povýšeně, dokázat přijmout názory toho druhého. Myslím, že v tomto ohledu by se mnozí podnikatelé, politici, manažeři a různí další vysoce postavení činitelé měli od Tomáše Bati stále co učit.

O 2. světové válce v Petrovicích

Spousta zajímavostí z historie, konkrétně z období 2. sv. války, zazněla z úst amatérského historika Zdeňka Pruknera, který 25. ledna vystoupil na besedě v Petrovicích. Do posledního místa obsazený sál obecního úřadu se zatajeným dechem poslouchal, jak na Třebíčsku probíhaly poslední dny války – a to zejména právě v Petrovicích a okolí. Tato obec byla jednou z těch, které celou válku prožily v poklidu, avšak v samém jejím závěru bohužel pocítily její hrůzy. Ráno 7. května zde totiž byli německými vojáky popraveni Karel Švaříček, Josef a Jindřich Jirovští a Josef Dvořák, zdejší mladíci ve věku 17

až 22 let, které Němci podezřívali z pomoci partyzánům a z útoků na okupanty. Hrůzný čin nikdy nebyl potrestán – německý velitel, který popravu nařídil, zřejmě nerušeně dožil v Německu.

O tom a mnohém dalším pan Prukner vyprávěl. Bylo patrné, že zjišťování informací o 2. světové válce je mu velkým koníčkem. Z hlavy sypal data, jména vojáků na fotografiích, typy tanků... Zkrátka má můj obdiv a jsem moc ráda, že jsem besedu s ním mohla zažítit.

Ráda jsem se seznámila i se starostou Petrovic panem Padrnosem, jeho zástupcem panem Jeřábekem a referentkou OÚ Petrovice paní Moudrou.

Krojovaný ples se konal již po dvaapadesáté

S paní starostkou Evou Rajchmanovou a mým manželem Petrem

Kdo někdy navštívil Dolní Bojanovice, obec s bezmála třemi tisíci obyvateli nedaleko Hodonína, určitě mi dá za pravdu, že se zde stále ještě dodržuje spousta tradic, které jinde zanikají. A potvrdilo se to i o víkendu 11. a 12. ledna, kdy se zde konal již 52. ročník Krojového plesu s místní dechovou hudbou Bojané a Cimbálovou muzikou sourozenců Osičkových. Místním to možná ani tak nepřijde, ale pro nás z Vysočiny byla tato událost doslova pastvou pro oči.

Ples byl velmi vyvedený, ale to nejhezčí mě teprve čekalo. Ráno jsem si nenechala ujít bohoslužbu v místním kostele sv. Václava. Svátek Křtu Páně a též ukončení doby vánoční obo-

hatilo vystoupení místních hudebníků a zpěváků. Po zaznění prvních tónů jsem chvílemi přemýšlela, jestli jsem stále ještě na bohoslužbě, nebo na nádherném koncertě, u nějž si přejete, aby nikdy nekončil.

Závěrem mi dovozte, abych poděkovala paní starostce Evě Rajchmanové a místostarostovi panu Tomáši Makuderovi za milé přivítání, za pohostinnost a lidskou vlídnost. I když oba měli po náročném plese, nechyběli ani na bohoslužbě. Neseděli však v lavicích, ale zapojili se do ní aktivně. Paní starostka hrála na housle s místními hudebníky a pan místostarosta ministroval. Víím, že toho dělají mnohem více ve svém vlastním volnu, ale to, co dělají pro svoji obec, je obdivuhodné. Přeji jim a celému zastupitelstvu, ať vždy nacházejí soulad a harmonii.

Děvčice v krojích byly ozdobou Krojového plesu.

Ať se obyvatelům nových bytů v Římově dobře žije!

Krásných pět bytů 25. ledna otevřeli v obci Římov. A víte, kde je vybudovali? V budově bývalé školy, kterou Římovští postavili v roce 1894. Tehdy sem bylo zapsáno plných 118 dětí. A protože poslední žáci sem chodili ve školním roce 2004/05, můžeme směle konstatovat, že za celou dobu její existence, za oněch 110 let, zde jistě našly vzdělání tisíce dětí.

To už je nyní minulost, je však krásné, že za touto minulostí nebyla udělána nějaká výrazná tečka třeba v podobě zbourání školní budovy. Naopak – ta i nadále „žila“ různými akcemi, až před třemi lety zastupitelstvo obce rozhodlo, že v prostorách bývalých tříd vzniknou různé velké byty. Ty jsou zde různě velké, od malé garsonky až po velice velkoryse pojatý byt 2+kk.

Moc děkuji římovskému panu starostovi Novákovi a všem zastupitelům obce, že mě na slavnostní otevření pozvali, a děkuji i stařečskému panu faráři Mahovskému za krásná slova, jimiž poželal novému účelu budovy.

Já všem jejím obyvatelům přeji, aby v ní našli harmonii a zažívali co nejvíce šťastných okamžiků. Aby se zde brzy objevili noví římovští občané, aby v bývalých školních zdech kvetla láska a pocit sounáležitosti. Kéž Římov díky podobně moudrým rozhodnutím zastupitelstva i nadále vzkvétá.

Obyvatelé mají také tu výhodu, že je budova obklopena velkou zahradou.

Florbalisté pomohli malému Nikolasovi

Velice si cením toho, že florbalisté Snipers Třebíč už několik let pomáhají dětem, kterým osud nenadělil tolik štěstí jako jejich kamarádům. Pravidelně pořádají akce nazvané „Derby pro...“, jimiž už pětkrát pomohli handicapovaným. Také utkání hrané 18. ledna, v němž se střetli s velkými rivaly z pelhřimovského Spartaku, začalo předáním šeku mamince, jejímuž dítětku bohužel nebylo dopřáno to, co jiným. Derby s Pelhřimovem bylo určeno malému Nikolasovi.

Nikolas se narodil jako úplně zdravé miminko paní Marcelle Šmudlové před čtyřmi lety. Po nějaké době se ale zjistilo, že trpí silnou epilepsií a kortikální dysplazií pravé mozkové hemisféry, která je z toho důvodu menší než levá. Kvůli tomu má oslabené končetiny a také těžkou mentální retardaci. Jeho mamince se po tomto zjištění zhroutil svět – pak ale začala bojovat. Podle ní se Nikolasův stav postupně zlepšuje, už se dokáže s oporou postavit, leze – a hlavně maminku vnímá. Už se s ní dokáže domluvit pomocí grimas, kterými dává najevo své pocity. Bohužel, před dvěma lety paní Marcelle zemřela její maminka, která jí byla velkou oporou. Paní Marcelle, která synka vychovává sama, proto nyní pomáhají kamarádky a další maminky s postiženými dětmi. S některými z nich se poznala ve stacionáři, kde Nikolas bývá od rána do odpoledne. Přesto je pro ni výchova synka fyzicky, psychicky i finančně hodně náročná. Jsem proto ráda, že jsem společ-

ně se „snajpery“, kteří paní Marcelle předali symbolický šek na 10 tisíc korun, mohla finančně vypomoci i já. Přeji jí, ať jí peníze alespoň trochu pomohou v jejím těžkém údělu a ať Nikolas po krůčkách pokračuje ve svém uzdravování. Víím, že jeho problémy nikdy zcela nezmizí, ale naději nám všem dává tvrzení lékařů, že pokud Nikolas dosáhne samostatné chůze, bude se moci naučit i mluvit. Budu se modlit za to, aby se to stalo – protože co může být pro každou maminku krásnějšího, než slyšet své dítě poprvé vyslovit slůvko „Máma“.

Samotné utkání mělo nesmírně dramatický průběh. Třebíčští florbalisté se rychle ujali vedení, pak ale Pelhřimov dotáhl a skóre se přelávalo ze strany na stranu. Ještě dvě minuty před koncem Snipers vedli 7:6, a protože hosté dohrávali v oslabení, zdálo se, že se domácí dočkají vítězství. Jenže Pelhřimovu se povedlo dát gól i přesto, že mu chyběl jeden muž v poli, a dotáhl tak zápas do prodloužení. V něm se hraje tři na tři, Pelhřimovští si ale posléze vzali time-out, po kterém zkusili hru bez brankáře. Naše hráče uzavřeli do efektního zámku, z něhož nakonec vytěžili rozhodující gól. Snipers tak prohráli 7:8 po prodloužení, v Třebíči zůstal bod, dva míří na západ Vysočiny. Je to škoda, ale mnohem důležitější včera bylo, že paní Marcelle a malému Nikolasovi se od trebičského klubu dostalo velké pomoci. Díky moc, kluci! Jste skvělí!

Společenský ples jsem si opravdu užila

Společenský ples konaný 25. ledna v Hotelu Atom Třebíč se nesl v duchu milých setkání přátel a partnerů. Já se jej účastnila poprvé, v Třebíči však má už dlouhou tradici. Společně jej pořádá Okresní hospodářská komora Třebíč, město Třebíč, Nemocnice Třebíč, Energetické Třebíčsko, s jejichž představiteli, Richardem Horkým za OHK Třebíč, starostou Pavlem Pacalem, ředitelkou nemocnice Evou Tomášovou a předsedou Energetického Třebíčska Vítězslavem Jonášem, jsem měla tu čest ples zahájit.

K tanci a poslechu hrála skvělá skupina Party Leaders (na spodní fotografii), kterou po půlnoci vystřídala kapela Bambus. Pokud se někdo chtěl naučit netradiční taneční kroky, určitě si nenechal ujít předtančení děvčat a jednoho chlapce ze souboru Arabes pod vedením Mariky Indrové.

Celým večerem provázel oblíbený moderátor Milan Řezníček, s nímž mě pojí dlouholeté přátelství. Velice ráda jsem se s ním, manžely Škodovými, se kterými jsem sdílela stůl, ale i mnoha dalšími, kteří na ples zavítali, opět setkala. Pořadatelům přeji, at i další ročníky plesů jsou pro ně stejně úspěšné jako letošní.

Hrůzy Osvětimi už se nikdy nesmí opakovat!

Před 75 lety, 27. ledna 1945, osvobodila Rudá armáda největší koncentrační tábor Osvětim. Uvnitř vojáci našli jen asi 7000 vězňů – ostatní, jichž bylo téměř desetkrát tolik, nacisté vyhnali na pochod smrti, který nepřežilo asi 15 tisíc vězňů.

Tábor v Osvětimi byl skutečnou továrnou na vraždění, smrt zde totiž nalezl asi 1,1 milion lidí, tedy zhruba tolik, kolik má Praha obyvatel. Dovedete si to představit? Dovedete si představit, že někdo přijde a tolik lidí bez jakéhokoli důvodu zavraždí? A to Osvětim nebyla jediná...

Mezi těmi sedmi tisíci, které Sověti našli v Osvětimi, bylo i mnoho dětí, které měly to štěstí, že je nacisté nestačili zplynovat. Právě děti a staří a nemocní lidé byli při selekcích vybírání jako první. Některé z těchto dětí stále ještě žijí. Jsou to už staří lidé – ale jsou to poslední svědci těch neskutečných hrůz, které před více než tři čtvrtě stoletím zachvá-

tily Evropu. Ale tito poslední očití svědci už také mizí. Co bude, až odejde poslední z nich? Když se rozhlédnu kolem sebe, vidím, že mnoho lidí zapomíná, nebo dokonce snad ani nechce vědět, co se tu ještě relativně nedávno odehrávalo. Ale my na tyto krutosti a na ty miliony naprosto zbytečných mrtvých, které si 2. světová válka vyžádala, zapomenout nesmíme! Prosím každého z vás, aby těm, kteří si tyto skutečnosti neuvědomují, vysvětlovali, že svoboda a mír, v němž tak dlouho žijeme, nejsou samozřejmost. Naopak, je to výsada, za niž bychom měli děkovat každý den. A uvědomit si, že všichni ti zavraždění z Osvětimi, Bergen Belsenu, Treblinky, Dachau a desítek dalších koncentračních táborů, mohli být sousedy či známými našich prarodičů či praprarodičů. A že tito zavraždění mohli mít děti, které by byly našimi sousedy a známými. Svět by vypadal úplně jinak, kdyby nedošlo k těmto hrůzám.

130 let od narození Karla Čapka

Před 130 lety, 9. ledna 1890, se narodil nejvýznamnější český spisovatel Karel Čapek. Naše literatura by bez jeho tvorby byla o poznání chudší, vždyť jeho díla jsou dodnes překládána do mnoha jazyků. Je za tím více důvodů, ten hlavní však tkví v tom, že zůstala aktuální až do naší doby. Díla varující před nebezpečím totalitních ideologií (R.U.R., Válka s mloky, Bílá nemoc, Továrna na absolutno, Krakatit), díla plná něhy a lidskosti (Dášenska, Zahradníkův rok, Jak se co dělá) i díla vyložené odpočinková, která se čtou jedním dechem (Povídky z jedné a druhé kapsy či Čapkovy cestopisy).

Ale hlavně – dodnes nepřekonané Hovory s TGM, má oblíbená kniha.

Vzpomeňte také na Karla Čapka. Třeba tak, že vezmete některou z jeho knížek a začtete se do ní.

30 let od zvolení V. Havla

Na sklonku minulého roku, 29. prosince 1989, to bylo třicet let, co Václav Havel složil svůj první prezidentský slib. Paradoxně jej směřoval ještě k Československé socialistické republice – ke změně názvu totiž došlo až o tři měsíce později. A taktéž paradoxně byl zvolen jednomyslně – tedy i komunistickými poslanci, kteří v něm ještě o několik týdnů dříve viděli nepřitele č. 1.

Končící rok 1989 byl zkrátka plný nenadálých zvrátů, které ale nabraly ten nejlepší možný směr. Ze socialistického totalitního Československa se začal formovat demokratický stát, který v nadcházejícím roce čekaly první svobodné volby od roku 1946, a z disidenta Václava Havla se stal prezident, jehož obdivoval celý západní svět. Jméno Václava Havla je dodnes pojmem, na který můžeme být právem hrdi. Kéž bychom se někdy v čele státu dočkali opět takové osobnosti, jakou byl člověk, jenž přesně před třemi desítkami let ve Vladislavském sále pražského Hradu pronesl ono známé „Slibuji na svou čest a svědomí...“.

51 let od Palachovy smrti

Šestnáctého ledna to bylo 51 let, co se na protest proti okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy upálil Jan Palach. Zemřel o tři dny později, 19. ledna 1969. Vzpomeňme prosím na jeho oběť jako čin, jenž ač byl zoufalý, dokázal, že i v porobené zemi jsou stále lidé, kteří si svobody a demokracie cení nade vše. A vzpomeňme i na ty, kteří se ke stejnému protestnímu aktu odhodlali po Palachovi. Na Jana Zajíce, Josefa Hlavatého, Evžena Plocka a Michala Lefčíka. Tito zemřeli, byli ale i další, kteří tento hrůzný protest proti despotii přežili. Také jim patří naše vzpomínka.

Tragédie ve Vejprtech

Devatenáctého ledna jsme se probudili do velice smutného rána. Stejně jako všechny obyvatele naší země mě zasáhla zpráva o požáru domovu ve Vejprtech, který si vyžádal osm mrtvých (osob s mentálním postižením) a mnoho zraněných. Vyjadřuji upřímnou soustrast všem pozůstalým a modlím se za oběti této tragédie. Čest jejich památce.

Adresa: Valdštejnské nám. 17/4, 118 01 Praha 1
E-mail: zakovah@senat.cz, **Telefon:** 608 456 620
Obvodní kancelář v Třebíči: Každé pondělí na ulici V. Nezvala 2/3 (budova firmy McRAI).
Hodiny pro veřejnost: V pondělí vždy 14⁰⁰ – 17⁰⁰.

Kde se také potkáme v únoru

FRANCOUZSKÝ KLUB

OD SVATÉ BERNADETY KE SVATÉMU SATURNINOVÍ

ČTVRTEK 6. ÚNORA 2020 od 17⁰⁰
 MĚSTSKÁ KNIHOVNA TŘEBÍČ,
 Hasskova 102, hudební oddělení

MĚSTSKÁ KNIHOVNA V TŘEBÍČI

TOULOUSE

LOURDES

Vyprávění trebičského publicisty **MILANA KRČMÁŘE** o putování po jihozápadní Francii. Jak se z ulic Lurd stane kabaret, jak se cítíte, když dojdete k hotelu, který neexistuje, a jak v Toulouse chytají drogové dealery?

Dětský karneval Koněšín 9. února 14³⁰ až 17³⁰
Masopust v Koněšíně 22. února 13⁰⁰ až 15⁰⁰

Sledujte můj web www.hanazakova.cz, instagram [zakova.h](https://www.instagram.com/zakova.h) či facebook [www.fb.com/hanazakovasemat](https://www.facebook.com/hanazakovasemat), kde najdete aktuální články, fotogalerie a také více pozvánek na akce.

Hana Žáková. Zpravodaj senátorky Hany Žákové informující o její práci v Senátu a ve volebním obvodu č. 53 Třebíčsko. Vychází měsíčně. Foto (není-li v daném článku uvedeno jinak): Jakub Mertl, Milan Krčmář, Nemocnice Třebíč, Senát a archiv. Grafika a sazba: Milan Krčmář.